

ת"פ 9080/10/16 - מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב נגד אומגה פון סחר בע"מ, שייב גנדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9080-10-16 מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב נ'
אומגה פון סחר בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת דנה אמיר
המאשימה מע"מ מס קניה ומע"מ תל אביב
נגד
הנאשמים 1. אומגה פון סחר בע"מ
2. שייב גנדי

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לנא אבו עיסא

ב"כ הנאשם עו"ד ליאור שחטר

הנאשם בעצמו

גזר דין

תמצית כתב האישום

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בביצוע שש עבירות אי הגשת דו"חות תקופתיים במועד לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**"), ושתי עבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו, לפי סעיף 118 לחוק. כמפורט בכתב האישום, נאשמת 1 (להלן: "**הנאשמת**") היא חברה פרטית מוגבלת במניות אשר עסקה בתקופה הרלוונטית במכירה ותיקון של טלפונים ניידים. הנאשם 2 (להלן: "**הנאשם**") היה בתקופה הרלבנטית בעל המניות ומנהלה הפעיל של הנאשמת. הנאשמים לא הגישו במועד את הדוחות לתקופות 12/12, 8/15, 9/15, 10/15, 11/15, 12/15 ואלה הוגשו באיחור. מתוך הדוחות המפורטים לעיל אף לא שילמו הנאשמים את המס הנובע מדוח 12/15 (₪ 10,301), מדוח 11/15 (₪ 10,730), מדוח 10/15 (₪ 15,471) ומדוח 9/15 (אשר שולם באופן חלקי, יתרה לתשלום בסך ₪ 13,497). בנוסף, הנאשמים הגישו את הדוחות לתקופות 1/16 ו- 2/16 ללא צירוף תשלום כנדרש על פי חוק. סכום המס הנובע מדוח 1/16 על פי הצהרת הנאשמים בסך ₪ 6,929 והמס הנובע מדוח 2/16 בסך ₪ 568. בסך הכל, עומד סכום המחדל על סך ₪ 57,496 (קרן).

טיעוני המאשימה לעונש

2. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים אשר נפגעו מביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנהוגה.

עמוד 1

לטענתה, על פי מדיניות הענישה יש מקום להטיל עונש של מאסר בפועל על מבצעי עבירות מסוג זה, מקום בו לא הוסרו מחדלי כתב האישום, גם כאשר המדובר בנאשם לו נסיבות אישיות קשות. עוד ציינה את הכלל לפיו בעבירות אלה ניתנת בכורה לשיקולי הרתעה על פני נסיבות אישיות. לטעמה, יש לראות במקרה זה בכל עבירה אירוע, ולקבוע כי מתחם עונש המאסר בגין ביצוע עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק הוא בין מאסר על תנאי לבין 7 חודשי מאסר בפועל, ובגין עבירה לפי סעיף 118 לחוק, בין מאסר על תנאי לשלושה חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה עתרה כי ייגזר על הנאשם עונש כולל שנע בין 4-5 חודשי מאסר, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, לצד קנס ומאסר על תנאי. עונש זה הוא ההולם לטעמה, בשים לב מחד להודיית הנאשם והעדר עבר פלילי ומאידך, לאי הסרת המחדל בסך של כ- 57,000 ₪ על ידו. לגבי הנאשמת שאיננה פעילה עתרה לקביעת קנס סמלי.

טיעוני ההגנה לעונש:

3. ב"כ הנאשם הפנה למצבו המשפחתי המורכב של הנאשם שאחד מבין שלושת ילדיו הקטינים, אשר נולד בשנת 2012, סובל ממחלה גנטית נדירה הדורשת טיפולים סבוכים ויקרים והציג חוות דעת. לדבריו, כתוצאה מכך נאלץ הנאשם להזניח את עסקיו על מנת לסעוד את בנו, מה שהביא לסחרור כלכלי ממנו לא הצליח הנאשם להשתקם. ב"כ הנאשם הציג את נ/1 צו כינוס בעניינו של הנאשם, והוסיף כי ביום 11.6.17 הפכה הנאשמת לחדלת פירעון. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם נעדר עבר פלילי, הודה בביצוע העבירות בהזדמנות הראשונה, עשה כל שביכולתו להסיר מחדלים אך לא הצליח להסירם בשל מצבו הכלכלי והאישי חרף כוונתו הכנה ומאמציו. לטענת ב"כ הנאשם כל פגיעה כלכלית בנאשם תגרור את משפחתו למצב כלכלי קשה אף מזה בו היא מצויה כיום. עוד ציין את הקושי הממשי שבטיפול בבנו של הנאשם הזקוק להשגחה סביב השעון. בנסיבות מיוחדות אלה עתר כי ייגזר על הנאשם עונש צופה פני עתיד וקנס מינימאלי.

דבר הנאשם

4. לדבריי הנאשם מעשיו נעשו בתום לב. לדבריו, ידועה לו חשיבות תשלום המסים והוא אף ניסה להגיע להסדרים לתשלום המס, אך בשל מצבו הכלכלי לא הצליח לעשות כן.

קביעת מתחם העונש ההולם

5. קביעת מתחם העונש ההולם נעשית על פי עיקרון ההלימה. במסגרת קביעה זו יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות ביצוע העבירה. אי דיווח במועד על פי הוראות החוק, פוגע בשיטת גביית המס וגורם לחסר של ממש בקופת המדינה ואף פוגע פיקוח רשות המסים. בנוסף נפגע הערך החברתי בדמות שוויון נטל המס. התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק תביא להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. גם עבירה של אי צירוף תשלום לדוח מביאה לחסר בקופת המדינה, כשהמדובר בדוח לתשלום והמס לא משולם. יש לזכור שכשבעבירות מע"מ עסקינן, הנאשם הוא צינור של הרשות בלבד לצורך העברת הכספים אליה. בנוסף, בתי המשפט עמדו לא אחת על חשיבות הרתעת הרבים כאשר עסקינן בעבירות מס, תוך מתן בכורה לשיקולי ההרתעה והגמול והעדפתם, על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם (רע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.07.2013)).

6. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, המדובר במקרה זה בשש עבירות של אי הגשת דוח המועד, בעיקר במהלך שנת 2015, חלק מן הדוחות אשר הוגשו באיחור אף לא שולמו (דוח 10/15, 11/15, 12/15 וחלקו הארי של

דוח 9/15). בנוסף, בחודשים ינואר ופברואר 2016, הגישו הנאשמים דוחות תקופתיים - אך לא צרפו תשלום לדוחות אלה וביצעו 2 עבירות נוספות. אמנם, בביצוע 8 עבירות על ידי הנאשמים יש מן השיטתיות. לצד זאת יש לתת את הדעת לכך שהמדובר בתקופה בת כ- 7 חודשים בסך הכל בהן בוצעו העבירות (למעט הדוח לתקופה 12/12), שאיננה ארוכה במיוחד ובנוסף כי בתקופות 1/16 ו-2/16 מסרו הנאשמים את נתוני הדוחות במועד כנדרש הגם שלא צרפו תשלום לדוחות. כן יש לתת את הדעת לכך שסכום המס שנגרע מקופת המדינה כתוצאה ממעשי הנאשמים, הגם שאינו מבוטל, אף איננו גבוה ביותר. בנוסף, לא נטען וממילא לא הוכח כי העבירות בוצעו תוך תחכום או תכנון מקודם ואף טענת ההגנה היא כי ביצוע העבירות קשור למצבו המורכב של בנו של הנאשם, הקושי הכרוך בכך והצורך לטפל בו. כלל נסיבות אלה מביאות למסקנה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של הנאשם איננה ברף הגבוה. לעניין מספר האירועים, מצאתי לקבוע כבקשת המאשימה - כל עבירה כאירוע, ואף לא נטען אחרת על ידי ב"כ הנאשמים (ראו בהקשר זה רע"פ 1688/14 כץ נ' מדינת ישראל (9.03.2014)). בשים לב שהמדובר בדוחות עוקבים (למעט דוח 12/12) והנסיבות המפורטות לעיל, המתחמים יהיו חופפים במידה רבה.

7. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד מלמדת כי בדרך כלל, מדיניות הענישה מושפעת מכמות העבירות, השיטתיות ביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. עוד עולה כי בחלק גדול מהמקרים, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה בגין כל אירוע, גם כאשר עסקין בסכומי מס משמעותיים וביצוע שיטתי של עבירות. כך לדוגמא נקבע ברע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.06.2015) (להלן: "רע"פ אבו הלאל") בו דובר במחדל בסכום גבוה של כ-400,000 ₪ שלא הוסר לצד מספר רב של עבירות, 26 במספר, לאורך שנים. על הנאשם נגזר בסופו של יום עונש של מאסר מאחורי סורג ובריה למשך 8 חודשים. ניתן אף ללמוד על מקרים רבים בהם גזר בית המשפט עונש של מאסר מותנה בלבד וקנס לצדו מקום בו הוסר המחדל במלואו, או בחלקו הגדול, גם במקרים בהם דובר בביצוע עבירות בסכום משמעותי, לעיתים אף בהסכמת המאשימה.

8. לצד זאת, מקום בו לא הוסרו המחדלים נוטים בתי המשפט לגזור על נאשמים עונשים ממשיים בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות, ואף מאסר מאחורי סורג ובריה (ר' רע"פ אבו הלאל, רע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016), ת"פ 1737-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח (22.10.2014), ת"פ 22589-03-12 מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ (17.9.2013), ת"פ 32531-03-13 מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח' (27.1.2014)).

9. לסיכום, בראיה כוללת ניתן לקבוע כי במרבית המקרים, ביחס לעבירה של אי הגשת דוח במועד, הרף התחתון של מתחם העונש ההולם לאירוע שהוא עבירה, הוא מאסר מותנה והעליון כולל עונשי מאסר לריצוי בפועל מאחורי סורג ובריה. במקרים בהם לא הוסרו המחדלים כלל או מקום בו הוסרו באופן חלקי, כאשר דובר בריבוי עבירות והיקפי מס משמעותיים, גזרו בתי המשפט במקרים רבים עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה. לעיתים, כאשר בוצעה הסרת מחדל חלקית או כאשר דובר במספר לא רב של עבירות או סכום מחדל שאינו גבוה, או בנסיבות מיוחדות נגזר עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. במקרים אחרים בהם דובר בסכומי מס שאינם גבוהים, כאשר דובר בנסיבות מיוחדות ובעיקר מקום בו הוסרו המחדלים במלואם, או כאשר הורשע הנאשם בגין איחור בדיווח בלבד, נגזר עונש מאסר צופה פני עתיד בלבד לצד קנס. בנסיבות אלה, מתחם העונש ביחס לכל עבירה של אי הגשת דוח במועד, היא אירוע, יעמוד בין מאסר מותנה לבין 7 חודשי מאסר בפועל, כעתירת המאשימה. באשר לעבירה של אי צירוף תשלום לדוח, משמידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצועה נמוכה יותר, יעמוד מתחם עונש המאסר בין מאסר מותנה למאסר

בפועל 3 חודשים כפי שעתרה המאשימה. המתחמים ביחס לכלל העבירות (שנקבעו כאירועים) יחפפו ביניהם במידה רבה, בשים לב לרצף ביצוע העבירות ומשך תקופת ביצוען.

10. לעניין מתחם הקנס, מדובר בעבירות הנעברות לצורך הפקת תועלת כלכלית, הקנס הוא ממין העבירה ומשך קיימת חשיבות לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד עבירות אלה. גובה הקנסות מושפע גם מסכום המס מושא כתב האישום וממשך אי הדיווח. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. נתתי דעתי למצבו הכלכלי והמשפחתי המורכב של הנאשם ובכלל זאת לצו הכינוס שהוצא בעניינו (נ/1) ומצב בנו והטיפול הדרוש בו. לאחר שקלול הנסיבות המפורטות לעיל לצד חשיבותו של קנס בעבירות מסוג זה, יעמוד מתחם הקנס בין אלפי שקלים ל- 6,000 ₪ ביחס לכלל האירועים, לצד התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

הנסיבות הקונקרטיות

11. במקרה הנדון לא מתקיימות נסיבות לחריגה מהמתחמים. הנאשם, יליד שנת 1978 נשוי ואב לשלושה קטינים. אחד מילדיו, אשר נולד בשנת 2012, סובל ממחלה גנטית נדירה. הנאשם, נעדר עבר פלילי, הודה בסמוך לתחילת ההליך ונטל אחריות לביצוע העבירות. הנאשם ניסה לפעול להסרת מחדלי כתב האישום אך הניסיון לא צלח בידיו. כידוע, להסרת המחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה לעניין הענישה. (ר' רע"פ 7851/13 **חדר עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015)) ומשאלה לא הוסרו, עתירתה של המאשימה היא כאמור לגזירת עונש מאסר בן 4-5 חודשים אותם ניתן לרצות בעבודות שירות לצד ענישה נלוות.

12. אמנם, באופן רגיל, מקום בו לא מוסרים מחדלי כתב האישום במקרה כגון זה, נכון וראוי לגזור עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולו לתקופה קצרה בראי הענישה הנוהגת, כשהנטייה היא במקרה כזה שלא למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם שנקבע. יחד עם זאת, במקרה הנדון, לא ניתן להתעלם מנסיבותיו האישיות המורכבות עד מאוד של הנאשם. עיינתי בחוות הדעת שהציגה ההגנה המתייחסת למצב בנו של הנאשם ואשר לא נסרקה לתיק לבקשתה. מחמת צנעת הפרט לא אפרט. די אם אציין כי מצבו של בנו של הנאשם, אשר סובל כאמור מתסמונת גנטית נדירה, דורש טיפול צמוד סביב השעון וכרוך בהתמודדות ממשית, פיזית, כלכלית ואף נפשית של הנאשם ובני משפחתו. בנוסף, הנאשם כאמור מטופל בשני קטינים נוספים, מצבו הכלכלי אינו שפיר (נ/1), עליו לפרנס את משפחתו, לדאוג לטיפולים בבנו ואף לטפל בו, ביחד עם רעייתו, בפן הפיזי. נסיבות מיוחדות עד מאוד אלה מצדיקות התחשבות נוספת בנאשם, אשר אפשרית במקרה זה בגדרי מתחם העונש, בשים לב אף לכך שאין המדובר במחדל מס גבוה עד מאוד. תוך התחשבות מיוחדת כאמור בנסיבותיו של הנאשם ומשפחתו מצאתי למקם את הנאשם בתחתית מתחמי העונש אשר נקבעו ולגזור על הנאשמים את עונשים הבאים:

לנאשם 2: מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים, והתנאי שהנאשם לא יעבור עבירת מס על פי חוק מס ערך מוסף.

לנאשם 2 : קנס בסך 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1/1/19. לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

הנאשם 2 יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪, להימנע משך שנתיים מביצוע העבירות בהן הורשע. לא יחתום הנאשם, יאסר לתקופה בת 20 יום. חתימת ההתחייבות עד היום בשעה 14:00.

לנאשמת 1 שאיננה פעילה קנס סמלי בסך 10 ₪ שישולם תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ט, 26 נובמבר 2018, במעמד הצדדים.